

คุณยายสอนไว้

วันนี้..ข้าพเจ้าออกไปตัดผมที่ตลาดบางชั้น
ตัดเสร็จก็ต้องรีบกลับมารับบุญสลับกับเป็ด เพื่อที่จะ
ให้เป็ดกลับไปพักตามเวลา

เมื่อข้าพเจ้ามาถึงประตูกุฎีที่ติดตั้งเป็นกระจกใส
บานใหญ่ ทำให้มองเห็นชัดทั้งข้างนอกและข้างใน
ข้าพเจ้าเห็นคุณยายนั่งที่เก้าอี้νωมตัวเดิม มีเป็ดนั่งอยู่
ข้าง ๆ ท่าน

ทันทีที่คุณยายเห็นข้าพเจ้า ท่านก็กวักมือเรียกให้เข้าไปหาท่านใกล้ ๆ ข้าพเจ้ารีบเข้าไปนั่งข้าง ๆ ท่าน ท่านหันมามองข้าพเจ้า พร้อมกับรอยยิ้มน้อย ๆ แล้วถามข้าพเจ้าว่า “ไ้หลานน้อย...เรามาตัวผู้หรือตัวเมีย” ข้าพเจ้ารีบหันหน้าไปหาเปิด เพราะไม่รู้ว่า ควรจะตอบท่านว่าอย่างไรดี เปิดอมยิ้มและหันหน้าไปมองนอกหน้าต่างแทน

ข้าพเจ้าเลยตัดสินใจกราบเรียนท่านไปว่า “หนูตัวเมียค่ะยาย” คุณยายถึงกับหัวเราะออกมาจนเห็นไรฟัน แล้วท่านก็พูดว่า “ผมเราสวยจัง” ข้าพเจ้ากราบเรียนถามคุณยายไปว่า “คุณยายคะ ผมสับสนกับผมยาวอย่างไรหน่อดีกว่ากันคะ”

คุณยายชี้นิ้วมาที่หัวของข้าพเจ้า ท่านตอบ
ข้าพเจ้าว่า “ผมสั้นดีกว่า ผมยาวเก็บฝุ่นเยอะ แล้วยังเือง
เยอะ เป็นผู้หญิงถ้าแต่งตัวเก่ง เดี่ยวก็มีผู้ชายมาเกี้ยว
พามาเกี้ยวแล้วนะ มันก็ต้องออกไปแต่งงาน พอ
แต่งงานไป แต่งงานไป ผัวมันก็ซุ่มเอา เราอย่าไป
แต่งงานนะไอ้หลานน้อย จำเอาไว้ล่ะ ที่ยายสอนนี้ รู้
เปล่า”

ข้าพเจ้ารีบกราบเรียนท่านไปว่า “หนูไม่แต่งงาน
หรือกยาย หนูจะอยู่ที่วัด อยู่กับยาย ไม่ไปอยู่กับใคร”
ท่านก็บอกว่า “เออ! ดีแล้ว อยู่วัดนะ กินข้าวยายนะ
อย่าไปกินข้าวใคร”

วันนี้...ข้าพเจ้าได้เรียนรู้แล้วว่า ชีวิตที่เรียบง่าย
คือ ชีวิตที่เป็นอิสระนั่นเอง

“ความเรียบง่ายของชีวิต คือ การได้เรียนรู้ถึงชีวิตที่เรียบง่าย”